

sion i saa Henseende kunde give et aabvarende Exempel, og dernæst havde han Frygt for, at Commissionen vilde være saalænge, at den kom til at høre til de uendelige Commissioner, som slet ikke komme til noget Resultat, men lidt efter lidt sove hen. Det var Frygten for disse to Punkter, der næredes af ham, og det er netop med Hensyn til dem, jeg vil tillade mig et Par Bemærkninger, som jeg vil haabe ikke ville trætte Forsamlingen, nemlig Bemærkninger med Hensyn til Commissionens Sammensætning og til den Virksomhed, der fra Commissionens Side er udfoldet. Hvad Sammensætningen angaaer, vil jeg fremhæve, at den oprindelig bestod af 23 Medlemmer. Af disse vare de 8 valgte blandt Mænd af Folkethinget, navnlig blandt dem, som fortrinsviis vare traadte frem under de mange Forhandlinger om kirkelige Sager, og jeg tør sige, at de vare traadte frem med meget forskellige Synspunkter og Anskuelser. Jeg troer neppe, man vil paa- staae, at Noget er forbigaaet, som her er traadt frem med nogen Betydning og har gjort en særlig Opfattelse i denne Henseende gjældende. Der var dernæst valgt 6 Medlemmer af Landstthinget, altsaa ialt 14 Medlemmer af Rigsdagen og endelig var der valgt 9 Medlemmer udenfor Rigsdagen. Efter en anden Afskillelsesgrund, som jeg troer ogsaa har sin Berettigelse, var der udnævnt 3 af Landets Biskopper, den første theologiske Professor ved Universitetet og 6 anseete og velseete Geistlige i forskellige Virksomheder fra alle Landets Dele. Paa den Maade kom Commissionen til at bestaae af 10 Geistlige og 13, eller — hvis man regner den theologiske Professor med — 14, som ikke kunde kaldes geistlige Medlemmer. Der var endelig, for ogsaa at nævne dette — og det staaer i en vis Forbindelse netop med det Spørgsmaal, her foreligger, nemlig Pengespørgsmaalet — valgt 13, som boede her i Kjøbenhavn og dens nærmeste Omegn, saaledes at de ikke havde noget Krav paa nogen Godtgjævelse for Reiser eller paa Diæter, medens der var 12, som efter deres Bopæl vare berettigede til at faae, og selvfølgelig ogsaa til, haade Reise- godtgjævelse og Diæter, naar de optraadte i

Kirkecommissionens Tjeneste, dog naturligviis kun forsaavidt de ikke paa samme Tid befandt sig i en anden Stilling, hvorfor de nøde Diæter. Dette, troer jeg, er en Sammensætning, som, seet fra de forskellige Standpunkter, efter Omstændighederne maa siges at være ganske heldig, og det synes mig ogsaa, at den cerede Ordfører var noget entig deri. Der er jo intet menneffeligt Værk, som ikke kan underkastes Kritik, og skjøndt jeg anseer Kirkecommissionen for udmærket godt sammensat, vil jeg ikke strides om en Gradsforskjel, naar man dog enes om, at den i det Hele taget maa ansees for at have været godt sammensat, saaledes at den virkelig i det Hele kunde give et fylldigt Udtryk for de forskellige Anskuelser og Bestræbelser, som bevæge sig rundt omkring i Landet, og som navnlig findes paa de Steder, hvor Samvirken især er nødvendig, og hvor den egentlige Afgjørelse vil komme til at gaae for sig. — Med Hensyn til Commissionens Virksomhed, vil jeg gjøre opmærksom paa, at den kongelige Resolution, hvorved den er bleven nedsat, er dateret den 18de Juni 1868, men det hedder i denne Resolution eller i dette Commissorium, der var parapheret af Conseilspresidenten, at der gennem Kirkeministeriet vilde blive givet en nøiere og fyldigere Oplysning om de forskellige Spørgsmaal, som man ønskede tagne under Overveelse i Commissionen, og denne Oplysning kom først til Commissionen i trykt Skikkelse den 27de September 1868. Jeg troer saaledes, at man ialfald maa kalde det en meget hurtig Opsyldelse af Raldelsen fra Commissionens Side, naar den allerede den 2den October traadte sammen til sit første Møde og til den første Behandling af de fremkomne Sager. Den har siden den Tid holdt omtrent 50 Møder i 3 Sæssioner, idet den et Par Gange har været nødt til at afbryde dem, fordi der var overvældende Forretninger for forskellige af dens Medlemmer, og først og fremmest fordi Rigsdagen har haft et saa stærkt Arbejde i den største Deel af den Tid, hvori Commissionen har været samlet, hvilket gjorde det yderst vanskeligt at finde den Tid, hvori Commissionen kunde komme til at arbejde ved